

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА МЕТОДИКА ВИЗНАЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МОБІЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

У дослідницькій роботі для виявлення рівнів сформованості професійної мобільності варто використовувати: анкету для визначення мотиву вибору професії, дані аналізу звітів з виробничої практики студентів для виявлення уміння застосовувати знання в професійній діяльності і прагненні до професійної мобільності, анкету для оцінки комунікативних і організаторських здібностей, ситуативна гра, яка дозволяє оцінити здатність до самовираження, самореалізації, і чинити вплив на партнера [2].

Розглядаючи структуру професійної мобільності як єдність її компонентів, ми оцінюємо міру її сформованості за наступними критеріями: мотив вибору професії (мотиваційний компонент); застосування знань в рішенні професійних ситуацій, аргументоване висунення власних думок в рішенні комунікативно-виробничих ситуацій (когнітивний компонент); міжособиста комунікація (комунікативний компонент); здатність впливати на думки інших, а також здатність до самовираження і саморозвитку (компонент рефлексії) [5].

Ці критерії оцінки сформованості професійної мобільності служать початковим моментом для визначення рівнів розвитку цієї якості у студентів – майбутніх інженерів. Як критерії оцінювання ми виділили низький, середній і високий рівень розвитку.

Для оцінювання професійної мобільності студентів потрібно використовувати наступні чотири компоненти: мотиваційний, когнітивний, комунікативний, рефлексія.

Мотиваційний компонент вибраний як складові професійної мобільності, яка дозволила визначити мотив профорієнтації. Для його оцінки використовуємо анкетування. Анкетування – метод збору даних, заснований на опитуванні за допомогою анкет. Анкета – це об'єднана єдиним дослідницьким задумом система питань, спрямованих на виявлення кількісно-якісних характеристик предмета. Вона дає можливість отримати інформацію про великі групи людей, шляхом опитування якоїсь частини [3].

Когнітивний компонент виступає складовим професійної компетентності, який складається зі знань професійної діяльності і умінь застосовувати отримані знання у виробничій діяльності.

Визначення сформованості когнітивного компонента проводиться на базі дослідження проходження педагогічної практики шляхом аналізу звітів з виробничої практики студентів для виявлення уміння

застосовувати знання в професійній діяльності і прагненні до професійної компетентності.

Комунікативний компонент виступає складовим професійної мобільності, полягає в міжособистісній комунікації і міжособистісному сприйнятті.

Компонент рефлексії виступає складовим професійної мобільності, полягає в здатності до самореалізації в професійній діяльності, в здатності до самовираження в професійній діяльності.

Ситуаційна гра є засобом моделювання різноманітних умов професійної діяльності (включаючи екстремальні) методом пошуку нових способів її виконання. Вона імітує різні аспекти людської активності і соціальної взаємодії. Гра також є методом ефективного навчання, оскільки знімає протиріччя між абстрактним характером навчального предмета і реальним характером професійної діяльності.

Цілями вивчення ситуації є: тренування навички аналітичного мислення, пов'язаного з вибором варіанту вирішення проблеми відповідно до здорового глузду, а також оцінюється можливість взаєморозуміння з виконавцями і здатність до самовираження, самореалізації і чинення впливу на партнера.

Критеріями оцінювання в ситуаційній грі виступають: уміння переконувати, здатність до співпраці, адаптація в новій ситуації, самоконтроль, уміння володіти мовою, словарний запас, уміння слухати співрозмовника, здатність до творчого мислення, уміння аргументувати свої аргументи, етичність поведінки. За даними кожного випробовуваного складається ув'язнення, використовуючи шкалу учасника групової роботи [1; 2].

Враховуючи отримані результати, що забезпечують показники, наводить на думку, що професійне навчання спрямоване на здійснення освітніх запитів, потреби міста і регіону реалізуються в повному об'ємі по формуванню професійних мобільних фахівців.

Список використаних джерел:

1. Адольф В. А. Профессиональная компетентность современного учителя: Монография / В. А. Адольф. – Красноярск, 2000. – С. 118.
2. Вульф В. З. Основы педагогики: Учебное пособие для вузов [Текст] / Борис Вульф. – М. : Академия, 2001. – 420 с.
3. Зязюн И. А. Основы педагогического мастерства: учебное пособие для вузов [Текст] / Игорь Зязюн. – М. : Просвещение, 2001. – 302 с.
4. Коджаспарова Г. М. Педагогический словарь: Для студентов высш. и сред. пед. учеб. заведений / Галина Коджаспарова, Алексій Коджаспаров. – М. : Академия, 2001. – 176 с.
5. Митина Л. М. Психология труда и профессионального развития учителя [Текст] / Л. М. Митина. – М. : Издательский центр «Академия», 2004. – 224 с.